

titat de població excendentària i subalterna que resta al marge, s'empobreix, sofreix violència i indignitat, sense un horitzó de canvi. El malestar, la tensió i la violència social, provoquen turbulències socials i amenacen en grans esclafits que el capitalisme de la vigilància i la "governança" de l'Estat proven de mantenir controlats, i la dreta extrema i l'extrema dreta volen abanderar per tal de derrotar definitivament els valors democràtics, els drets socials i polítics, negar el canvi climàtic, i potenciar els diversos fonamentalismes cristians, encapçalant una "guerra" cultural, una reacció política neautoritària i un capitalisme global al servei dels grans capitals més extractivistes, depredadors i corruptes.

3 IRROMP "L'IMPREVIST".

Des dels començaments del mil·lenni havien sorgit nous virus a l'Est asiàtic, a l'Àfrica subsahariana, i a Llatinoamèrica, provocant terribles epidèmies, no obstant això, no passaven els dispositius sanitaris dels centres occiden-

que negaven el caràcter de pandèmia i la seva virulència, els neoconservadors de la gran dreta com ara B. Jonhson, de dreta extrema amb D Trump, o d'extrema dreta de Bolsonaro, optant falsament per l'economia costés el que costés en salut i vides. Les societats que no han quedat desamparades pels serveis de salut i benestar per part de l'Estat han sobreviscut menys malament. El fracàs de les més neoliberals i neoconservadors dels EUA, Brasil i el Regne Unit ha estat clamorós. El COVID19 ha deixat despullat el relat neoliberal i neoconservador.

La pandèmia ens ha ensenyat que era una fake news absoluta allò que "només funciona el mercat i com menys Estat millor" o allò d' "amb menys impostos aconseguiràs més serveis", però no diuen que aquests seran privats, més desiguals i et sortiran més cars. També ens ha ensenyat que els grans reptes de futur que tenim plantejats només els podrem resoldre amb una creixent solidaritat i cooperació regional, estatal i internacional, basada en principis racionals i il·lustrats...i que la democràcia només

tals del capitalisme; "era cosa dels altres". Hi va haver comissions científiques i informes que avisaven del perill que es rompessin les rescloses. La miopia dels guanys immediats no deixava veure el que en algun moment podia passar. Quan la COVID19 arribà als centres occidentals de capitalisme va desbordar els sistemes de control sanitari, les formes de vida i mobilitat social, i desconcertar les institucions de gestió política.

Donat el "xoc extern", la crisi del capitalisme ha entrat en una nova fase que sacseja les seves estructures internes més bàsiques. Les respostes dels estats occidentals han seguit dues vies; les que han pres mesures de confinament en més o manco eficiència, però que davant la pressió dels sectors econòmics que plantejaven el fals dilema "salut, o economia" ben prest cedien en el desconfinament i retornava una nova onada de la pandèmia; els

pot funcionar si l'opinió pública es pren forme d'acord amb un debat que respecti les regles de la democràcia: llibertat d'opinió i expressió que informin de veritats contrastades que res té a veure amb les "veritats alternatives" i amb els mitjans de comunicació i les xarxes socials que fraccionen els públics i alimenten les guerres culturals i polítiques amb l'objectiu de fomentar el ressentiment i l'odi als "altres". Així i tot, les eleccions americanes també ens mostren la potència que tenen els relats neoliberal i neoconservador, la manipulació de les xarxes socials, les fake news, les "veritats alternatives", les teories conspiranoiques, el negacionisme, el foment de l'odi, l'androcentrisme...i la culpabilització de "l'Altre", que són la negació de la racionalitat, del pensament il·lustrat i de la fraternitat.

